

Корисна модель стосується закриваючих пристроїв, а саме висячих замків, що можуть використовуватись для закривання приміщень.

Відомий висячий замок, який містить у корпусі запірні елементи - стержень з кільцевим пазом і фіксатор з виступом. При повертанні ключа виступ фіксатора входить в кільцевий паз стержня і закриває замок [1].

Однак в цьому замку мала площа контакту фіксатора з пазом стержня не забезпечує достатньої надійності його закривання. При ударі виступ фіксатора може зрізатися, стержень вийти з корпусу, а замок відкритися.

В основу корисної моделі поставлено завдання підвищити надійність замка, шляхом зміни конструкції запірних елементів.

Поставлене завдання досягається тим, що у замку висячому, який містить в корпусі стержень з пазом і фіксатор, згідно з корисною моделлю паз стержня виконаний круглим з прорізом по його осі, а фіксатор - циліндричної форми з лисками.

Фіксатор маючи лиски легко входить через проріз стержня а круглий його паз і при повертанні ключа на 90° надійно блокує стержень.

На фіг. 1 зображений замок, в розрізі; на фіг.2 - те ж, у відкритому положенні; на фіг.3 - те ж, в закритому положенні.

Замок містить корпус 1, в якому розміщені запірні елементи - фіксатор 2 циліндричної форми, один кінець якого має отвір під ключ 3, а другий - лиски 4, та стержень 5, один кінець якого має виступ 6 для вставлення замка в петлю, а інший - круглий паз 7 з прорізом 8 по осі для можливості проходження в нього фіксатора 2.

Замок працює таким чином.

При закриванні замка ключ 3 вставляють в отвір і повертають фіксатор 2 на 90°, лиски 4 якого розташовуються паралельно прорізу стержня 5 введеного в корпус 1. Фіксатор 2 через проріз 8 стержня 5 лисками 4 проходить в паз 7. Ключ 3 повертають на 90°, який в свою чергу повертає фіксатор 2 також на 90° і який блокує стержень 5. Відкривання замка проходить у зворотній послідовності.

